

Telegraful Român.

Apare Marți, Joia și Sâmbăta

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 14 cor., 6 luni 7 cor., 3 luni 3 cor. 50 fl.
Pentru monarhie pe an 16 cor., 6 luni 8 cor., 3 luni 4 cor.
Pentru străinătate pe an 24 cor., 6 luni 12 cor., 3 luni 6 cor.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației tipogr. arhid., Sibiu, str. Măcelarilor 45.

Correspondențele

să se adreseze Redacției „Telegraful Român”, str. Măcelarilor Nr. 45.
Scrisori nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 14 fl., — de douăori 24 fl., — de trei ori 30 fl.
rândul cu litere garmond.

Arhiepiscopul și Mitropolitul Ioan Mețianu.

Vorbirea

Preasfinției Sale, Episcopului IOAN I. PAPP, rostită în catedrală Marți, cu ocaziunea înmormântării adormitului în Domnul, Arhiepiscopului și Mitropolitului IOAN MEȚIANU.

«Vremea despărțirii mele se apropie. Luptă bună am luptat, curgerea am plinit, credința am păzit».

II. Timoteiu 4, v. 7.

Jalnici ascultători!

Știrea tristă, răspândită cu iuțala fulgerului, că Escelența Sa, Înalt Prea Sfințitul Arhiepiscop și Mitropolit al nostru Ioan Mețianu, a trecut la cele eterne, știrea dureroasă, că capul încoronat al bisericii mitropoliei noastre ortodoxe române din Ungaria și Transilvania nu mai este între cei vii, a sguudit inima și întregă ființa noastră și a întregului cler și popor din această mitropolie în măsura, că pentru a da expresiune stării sufletului nostru, deprimat prin această sguudire, nu aflăm altă modalitate, decât ridicând ochii inimii la Părintele ceresc să ne tânguim cu prorocul: «Căzut-a cununa capului nostru, vai nouă..., întristată e inima noastră, de aceea s'au întunecat ochii noștri». (Plâng. Eremie c. 5 v. 18).

Cât de puternic și până unde s'a extins vuietul căderii acestei cununi, cât de mare este manifestarea doliului pentru pierderea acestui stâlp puternic al bisericii noastre și a tuturor instituțiilor ei religioase morale și culturale-economice, dovadă grăitoare este adunarea noastră de acum în acest lăcaș al mării lui Dumnezeu, în timp atât de neîndatnat, în număr atât de impunător și din toate părțile constitutive ale mitropoliei noastre, dela o margine până la cealaltă.

Durerea și amărăciunea noastră a fost mare, chiar și numai la vestea despre trecerea la cele eterne a acestui mare îndreptător al credinței și chip al blândețelor; dar ochii noștri se întunecă și mai mult și suspinul ne stăpânește cu deosebită putere elementară acum, când dat ne este să vedem și să ne convingem, că sufletul luminat și pururea activ al acestui mare preot și arhipăstor al bisericii noastre și-a părăsit lăcașul, în care s'a adăpostit o viață de 88 de ani, și când mai vedem:

că corpul elastic și plin de putere și viață al acestui patriarh al nos-

tru stă acum în fața noastră nemișcat, fără glas și fără suflare;

că ochii lui ageri și pururea dați a pătrunde în toate tainele inerente greii sale chemări apostolești s'au închis pentru totdeauna;

că graiul, cu care a mărit pe Dumnezeu și buzele cu cari în decurs de peste 6 decenii a vestit cu putere multă cuvântul sfintei Evanghelii, acum stau amorțite de gerul nemilos al morții, precum tot de acest ger amorțite și înțeleștate îi stau și mâinile, în cari a ținut insigniile guvernării: crucea și toiagul, cu cari a lucrat și a împărțit milostenia în cursul vieții sale și cu cari a binecuvântat și sfințit în cursul păstoriei și arhipăstoriei sale îndelungate.

Dar suspinul durerii și al amărăciunii noastre și-a ajuns culmea acum, când dat ne este să vedem și să ne convingem, că de pe capul nostru, faptele, a căzut această cunună de mângărire foarte prețioasă pentru viața și dezvoltarea, pentru apărarea și promovarea intereselor bisericii noastre naționale și a școalei ei confesionale, pentru-că acum trebuie să zicem cu prorocul: «Vai nouă, întristată este inima noastră, de aceea s'au întunecat ochii noștri».

În fața acestui fapt este de înțeles, că incidentul din care și scopul pentru care ne-am adunat în jurul acestui sicriu este tot acela, din care și pentru care s'a adunat oarecând poporul evreesc la sicriul patriarhului său Avram, și din care și pentru care apostolii dela margini s'au adunat în satul Getsimani, la sicriul Preacuratei Născătoare de Dumnezeu.

Este mut sicriul ce ne stă înainte, jalnici ascultători, dar puternică a fost sguudirea și profund este doliul, în care ne-a străpus pierderea distinsului cărmaci, a cărui rămășițe pământeste le cuprinde acest sicriu între pereții săi.

Este mic acest sicriu, dar mare și simțit este golul, ce lasă în urma sa acest apărător și ocrotitor al intereselor bisericii și neamului nostru.

De aceea, nu voiu să nu știți voi pentru cel ce a adormit, ca să nu vă întristați, ca și ceialaltă ce n'au nădejde. (Tesal. c. IV, v. 13.)

Fericitul întru pomenire, Arhiepiscop și Mitropolit Ioan, s'a născut în Zernești la 9 Maiu v. 1828, din părinți frunțași. Tatăl său Ilarie era

comerciant și proprietar, iar mama sa Maria era fiica protopopului Baiu de acolo.

Deși tinărul Ioan Mețianu a pierdut pe tatăl său încă înainte de 3 ani ai vieții sale, vrednica sa mamă de pie memorie Maria, întocmai ca și fericita întru pomenire Anastasia, mama neuitatului nostru mare ierarh Andreiu baron de Șaguna, a suportat cu blândeță creștinească greul văduviei, aflându-și consolarea în îngrijirea de fiul ei Ioan, pentru care jertfea totul, ca să-i dea precum i-a și dat o educație pecăt de frumoasă, pe atât de rară pe acelea vremuri în Transilvania.

Clasele elementare și gimnaziale le-a studiat și terminat în Brașov, iar cursul filosofic în Cluj, peste tot cu cel mai bun succes.

Terminând acestea cursuri, după sistemul de înainte de 1848, tinărul Ioan Mețianu, simțind în sine vocațiune pentru cariera preoțească, a intrat în institutul teologic din Sibiu, de nou reformat prin fericitul marele Andreiu, care l-a terminat în anul 1850.

În acel timp simțindu-se în părțile Brașovului lipsa de bărbați pentru unele posturi politice, absolventul de teologie Ioan Mețianu, la îndemnul frunțașilor conducători ai vieții noastre publice de acolo, ocupă postul de protonotar al celor zece comune din așa numitul teritor al Branului, în care a rămas până la 1853, când a fost ales și întărit, când s'a căsătorit, hirotonit și introdus de paroh al opidului Râșnov (Rosnyó).

La anul 1858 strămutându-se de paroh în comuna sa natală Zernești, fu numit administrator protopresbiterial, iar la 1860 fu ales și hirotesit întru protopresbiter al Branului, prin ce i se deschisă terenul dorit spre a-și realiza idealul, care era: cultura și bunăstarea preoției, a învățătoriei și a poporului de sub păstoria sa.

Abia și-a început această activitate, protopresbiterul Ioan Mețianu fu recunoscut de toți și chiar și de însuși fericitul Arhiepiscop Șaguna, de un bărbat de frunte în clerul bisericii noastre și ca atare a fost invitat să participe la toate adunările bisericești și naționale mai însemnate din Transilvania, începând dela sinodul eparhial din 1860 și dela conferința națională din 1861 până la congresul național-politic din 1863 și la dieta din Cluj din 1865, unde fu ales de deputat.

După introducerea sinodalității în biserica noastră, vedem pe părintele Ioan Mețianu participând la toate sinoadele și congresele bisericești, îl vedem ca membru cu rol însemnat în Consistorul mitropolitan și arhidiecezan, iar specialul rol, prin care a atras asupra atențiunii reprezentanței clerului și a poporului din mitropolie, a fost rolul de comisar congresual la alegerile de mitropolit din 1873 și 1874, de care rol s'a degajat cu multă demnitate.

Ioan Mețianu ca protopop a parcurs mai des tractul și pe baza experiențelor câștigate a stăruit, nu numai la înființarea de școale bune în toate comunele din tract, dar stăruia și pentru ameliorarea și asigurarea dotației corăspunzătoare, atât a preoției, cât și a învățătoriei tractuale și pentru a aduce în bună rânduială averile parohiale.

La anul 1874 alegându-se de vicar episcopesc, președinte al Consistorului din Oradea-mare, deși numai câteva luni a ocupat acel post, lucrul principal i-a fost vizitarea canonică a comunelor și punerea la cale a delaturării scăderilor constatate.

Teren mai vast de activitate i se ofere protopopului Ioan Mețianu la anul 1875, prin alegerea și introducerea sa de episcop al diecezei Aradului.

Aflând acest episcop în dieceza sa un institut pedagogic mai de multeori admoniat cu închidere pentru multele lui scăderi, aflând că institutul teologic n'are edificiul său propriu, ci prelegerile se țin în case închiriate, când ici, când colo, și considerând că precum ridicarea și bunăstarea oricărui popor, tot astfel și a poporului nostru este condiționată dela buna educațiune a candidaților de preoți și învățători, care educațiune se poate da numai într'un institut bine organizat, — încă în primul an al episcopiei sale a clădit un edificiu nou pentru ambele despărțăminte, cu spese de 35,000 fl. acoperiți parte din banii disponibili ai diecezei, parte din colecta întreprinsă spre acest scop, și paralel cu edificiul a urcat și lefile profesorilor, corespunderă exigențelor timpului de atunci, dela 600 la 1000 fl.

Tot în același an a început și în următorii a continuat vizitațiile canonice prin multe comune și de aceea, în cari de sute de ani n'a mai intrat episcop.

Pentru sporirea contingentului candidaților de învățători a înființat și deschis la anul 1876 un alumneu preparandial, în care se adăposteau 40—50 elevi.

În anul 1878 a scos din ghiarele perzării și a activat după timp frumoasa fundațiune «Elena Ghiba Birta» de 51,000 fl., din care se împărțeau la început 12 stipendii à 200 fl. anual, iar acum se dau totatătea stipendii cu câte 600 cor.

În anul 1879 a înființat din al său tipografia diecezană cu 1200 fl. iar în anul 1880 a adaptat și reclădit reședința episcopescă, din fondurile eparhiale.

Multe ar mai fi de atins dintre rezultatele activității rodnică a marelui defunct, ca fost episcop al Aradului, dar mai ating numai două și anume: frumosul și impozantul Seminar, în care se adăpostește institutul pedagogic-teologic și se întrețin teologii. Acesta s'a edificat din colecta întreprinsă spre acest scop, în fruntea căreia s'a pus pe sine însuși cu o sumă însemnată, și în rândul al doilea amintesc fondul pentru ajutorarea preoților neputincioși, pentru văduvele și orfanii lor, care este astăzi cel mai mare și mai însemnat fond diecezan.

Ambele dovedesc, atât îngrijirea de școală corespunzătoare pentru creșterea candidaților de preoți și învățători, cât și dragostea și îngrijirea de păstori și de familiile păstorilor turmei sale.

După alegerea efeptuită la finea anului 1898 și după introducerea sa de Arhiepiscop și Mitropolit îndeplinită la începutul anului 1899, deși înaintat în etate, n'a slăbit în energie și în activitatea sa intensivă, ci a continuat cu vizitațiunile canonice și cu sfîntirea de biserici, îndreptând scăderile aflate, încât la repositul se potrivească cuvintele apostolului Pavel către Corinteni: «*In călătorii adese, în ostăneli și supărări, în priveghieri de mul-teori*». II. c. 11 v. 26 și 27.

Dorul lui ferbinte însă era augmentarea fondului întemeiat de fericitul marele Andreiu în scopul edificării unei biserici catedrale aici în centrul mitropoliei, precum și renovarea și adaptarea seminarului Andreian, în scopul de a corespunde postulatelor legii.

Spre acest scop a întreprins două colecte, cu rezultat peste așteptare, adunându-se pentru catedrală 310 mii, iar pentru seminar 120 mii coroane; și acestea două așezăminte edificate și renovate în conțelegere cu Prea Venerabilul Consistoriu și Sinod arhidiecezan, fac acum fala acestei arhidieceze și mitropolii; deci între alte merite neperitoare de pe terenul vieții și activității sale rodnice, neuitatul nostru Arhiepiscop și Mitropolit lasă arhidiecezei un Seminar bine organizat, cu puteri didactice salarizate corespunzător stărilor financiare ale arhidiecezei, dar deosebit lasă această catedrală, a cărei edificare și împodobire va fi pururea legată de nemuritorul lui nume.

Tot la activul acestui ocrotitor al instituțiilor culturale din arhidieceză are să se socotească și fondul cultural pentru ajutorarea școalelor în scopul susținerii caracterului lor confesional, nu altcum îi revine și meritul câștigării procesului față cu ierarhia sârbească pentru fundațiunea «*Trandafil*».

Activitatea rodnică a neuitatului nostru Arhiepiscop și Mitropolit Ioan, a fost cunoscută și apreciată și la înaltul Tron al Majestății Sale preagrațiosului nostru monarh Francisc Iosif I, de unde la 1879 i s'a conferit coroana de fier clasa II, la 1896 — din incidentul iubileului — marea cruce de aur a ordinului Francisc Iosif, iar în 1910 a fost distins cu demnitatea de consilier intim al Majestății Sale ces. reg. apostolice.

Reprivind asupra vieții și activității acestui mare apostol, putem zice cu evanghelistul: «*Fost-a om trimis dela Dumnezeu, numele lui Ioan*» (Ioan I, v. 4), pentru că dela Dumnezeu a fost trimis și acest Ioan al nostru, care a făcut între noi lucruri, cari nimenea altul nu le-a făcut; care și-a pus sufletul pentru turma sa, și care la apusul vieții sale și-a lăsat frumoasa avere de 240,000 cor. acestei arhidieceze a Transilvaniei și diecezei Aradului, care o păstorise mai înainte.

Iată dar cărmaciul, care cu mână tare și cu braț înalt a condus naia bisericii noastre curs de 41 de ani prin valorile viforoase ale vieții; iată bărbatul, care cu multă prudență și cu rară prevedere a știut îmbina interesele bisericii cu ale statului și patriotismul cu naționalismul său; iată preotul mare, pururea credincios înaltului Tron și patriei noastre ungare, întocmai cum credincios a fost bisericii și neamului nostru.

Iată apostolul, la sicriul căruia ne-am adunat, să-i dăm tributul meritat al stimei și profundei noastre venerațiuni și să deplângem trecerea sa din viață.

Să dăm dar curs liber lacrimilor, cari deși nu vindecă, dar alină durerile, dar să nu uităm nici aceea, că nu ne-am adunat numai spre acest scop, ci și pentru aceea, ca din viața și faptele lui să luăm pildă de viață și activitate, și să aflăm, atât pentru biserică, familia cea mare, cât și pentru iubita lui familie restrânsă, cuvinte de mângăere.

Și cum ne-am putea mângăia mai potrivit, decât să ne închinăm înainte de toate cu umilință prevedinței divine, care așa a dispus în sfaturile sale necuprinse de mintea omenească.

Să ne mângăiem cu aceea, că deși s'a stins viața lui pământeană, dar sufletul lui ne va lumina ca o stea conducătoare și va rămânea viu în inimile noastre și a următorilor noștri până în cele mai depărtate veacuri.

Să ne mângăiem mai departe cu aceea, că vârsta și cauza morții lui este asemenea vârstei și cauzei morții patriarhului Avram, despre care sf. scriptură zice: «*Și slăbind Avram a murit întru bătrânețe bune, bătrân și plin de zile și l-au îngropat pe el*». (Facere 25 v. 8, 9).

Să ne mai mângăiem și cu aceea, că fericitul adormit în Domnul este unul dintre acei rari arhieri, cari nu numai au ostănit, aruncând sămânța faptelor bune, ci a ajuns să se bucure, și de roada ostănelor sale.

Să ne mângăiem mai departe cu aceea, că despărțirea noastră este numai vremelnică și că pe cât i-a fost mai sbuciumată viața, cu atât i-a fost mai liniștită trecerea la cele eterne, căreia i-a premers de trei ori un zimbet de suris nevinovat, ca semn al bune primiri în sânul fericirii eterne și a revederii cu fericirii și vrednicii săi predecesori.

Să ne mângăiem în fine cu aceea, că la vremea despărțirii sale de noi, repositul a putut zice cu liniște sufletească: «*Luptă bună am luptat, curgerea am plinit, credința am păzit*».

Stând acum în pragul plecării pe calea de unde nu este reîntoarcere, repositul se adresează prin mine către Maiestatea Sa preagrațiosului nostru Monarh Francisc Iosif I., căruia cu cunoscuta-i loialitate și supunere omagială îi aduce și acum tributul profunde sale mulțămiri pentru deosebita grație de care l-a făcut părtaș, atât în viață, cât și la moartea sa.

Exprimă recunoștința sa înaltului guvern al Statului nostru ungar, pentru multele considerațiuni și binevoitorul sprijin, de care s'a bucurat în cursul arhipăstoririi sale îndelungate.

Mulțamește tuturor autorităților militare și civile, cari l-au sprijinit în activitatea rodnică și în realizarea in-

tențiunilor sale salutare. Mulțamește mai departe reprezentanților tuturor confesiunilor, corporațiunilor și reuniunilor, cari n'au pregetat a-l însoți cu ființa și cu duhul stimei lor în această călătorie ultimă.

Mulțamește înaltelor corporațiuni bisericești și tuturor membrilor lor, fraților arhieriei și împreună slujitori, cu concursul cărora i s'a făcut posibilă îndeplinirea chemării sale pe pământ.

În fine mulțamește fiilor săi Iancu și Eugeniu, nurorii sale Elena, ginerelui, nepotului și nepoatei sale, pentru iubirea ce i-au arătat în viață și pentru buna îngrijire ce i-au dat în orele neputinței sale, și rugându-i să-i păstreze cu pietate numele de părinte, le împărtășește tuturor ultima sa binecuvântare.

Se adresează în fine către întreaga societate cu rugarea, că dacă a greșit ori supărat pe unul ori pe altul, să-l ierte, precum și el le iartă, ca iertați să fie și ei, atât în veacul de acum, cât și în cel viitor.

După toate acestea, către tine Doamne, stăpânul vieții și al morții, doctorul sufletelor și al trupurilor, ridic ochii inimei mele și Te rog cu umilință dar și cu osândie: vindecă rana cauzată inimelor noastre prin îndepărtarea dela noi a acestui cărmaci vrednic și părinte iubitor; dă robului Tău Arhiepiscop și Mitropolit Ioan odihna și fericirea eternă, dă bisericii Tale din această mitropolie văduvită pacea și bunăvoirea trimisă pe pământ prin Fiul Tău unul născut, Domnul nostru Isus Cristos, iar pe noi toți ne învrednicește să suportăm această durere cu blândețea dreptului Iov, iar răposatului să-i păstrăm cu evlavie pomenirea în vecii vecilor. Amin.

Vorbirea

Preasfinției Sale, Episcopului Dr. E. M. CRISTEA, rostită în catedrală, Luni seara, cu ocaziunea serviciului divin oficiat pentru adormitul în Domnul, Arhiepiscopul și Mitropolitul IOAN MEȚIANU, asistând mulțime de ostași.

În numele Tatălui și al fiului și al sfântului Duh.

«Dar anii numărați au sosit și voi merge pe calea, de pe care nu mă voi mai reîntoarce».

Iov. XIX — 22.

Jalnici credincioși!
Iubiți ostași!

Toți, câți am avut fericirea a cunoaște pe acum în Domnul adormitul nostru Mitropolit, sau chiar a munci împreună cu el în via Domnului, am admirat adeseori rara lui sănătate și întregitatea puterilor sale trupesti și sufletești, de care se bucura și la vârsta sa înaintată de aproape 90 ani.

Pare că lui anume îi erau adresate cuvintele Psalmistului: «*Cu zile îndelungate îl voi sătura și-i voi arăta mântuirea mea*». (Psalm 91—16).

Cu o vioiciune tinerească se interesa de toate și conducea însuși nenumeratele ședințe ale multelor corporațiuni din centrul mitropoliei, ba chiar și în preajma morții aștinut, ca sub presiunea lui să decidă veneratul consistor al arhidiecezei noastre transilvane înființarea «Orfelinatlui român», a acestui măreț și umanitar așezământ atât de imperios reclamat de împrejurările zilelor grele de azi și destinat mai ales pentru orfanii vitejilor ostași români, cari și-au jertfit viața pentru tron și patrie. Și suntem siguri, că eroismul ostașilor români numai crește poate atunci, când luptătorii vor ști, că acasă este cineva, care se gândește la scumpii lor copilași.

Dar, întristați credincioși, toate până la o vreme, «*căci noi aicea n'avem cetate statornică, ci pe cea viitoare căutăm*» (Evr. XIII—14). Deci moartea nu uită pe nimenea dintre

pământeni, și după cuvântul sf. apostol Petru: «*Tot trupul e ca iarba și toată strălucirea oamenilor ca floarea. Iarba se veștejește și floarea cade; și numai cuvântul Domnului rămâne în veci*». (I. Petru I — 24-25).

Așa și puterea de viață a înaltului repositat a început să slăbească în timpul din urmă. Moartea, care de aproape 2 ani de zile seceră fără milă pe câmpurile de războiu floarea popoarelor europene, nu mai cunoaște margini, a devenit fără saț, și și întinde ghiarele sale și asupra celor mai aleși dintre cei rămași acasă. Ea s'a anunțat de câteva luni și la fericitul nostru mitropolit; iară — când în Joia trecută la orele 5 și 1/2 d. a. s'a înfățișat înaintea lui, — însuși și-a zis cu dreptul Iov: Iată! «*anii numărați au sosit, și voi pleca pe calea de pe care nu mă voi mai reîntoarce*».

Plecarea lui pe calea vecinicii aruncă vâlul unui greu doliu, nu numai asupra distișilor membri ai familiei restrinse a fericitului mitropolit, ci și asupra familiei sale celei mari, asupra tuturor credincioșilor mitropoliei ortodoxe române din Ungaria și Transilvania, cari tocmai în aceste zile sunt mai cerniți de grozăveniile și jertfele războiului mondial, decât ori și când altă dată în lungul trecut sbuciumat al neamului nostru.

Dară jalea generală trebuie să ni-o alineze convingerea tuturor, că Arhiepiscopul și Mitropolitul nostru Ioan Mețianu n'a trăit înzadar.

Ca fost tată de familie, căci în tinerețele sale a fost căsătorit și a rămas văduv, ne lasă o familie distinsă, fii aleși și vrednici. Vrednici nu numai prin înalta demnitate a părintelui lor, ci și prin vredniciile proprii și prin faptele pe cari neamul și biserică le mai așteaptă dela ei. Iară ceea ce a muncit și isprăvit în cursul vieții sale la Zernești ca protopop, la Orade ca vicar episcopesc, apoi în curs de peste 40 ani ca episcop al Aradului și ca Arhiepiscop și Mitropolit al Românilor dreptcredincioși din Ungaria și Transilvania, este un șir lung de fapte vrednice, pe cari nu este în stare a le expune după vrednicie în aceste clipe de proaspet doliu un cuvântător, și el cu sufletul îndurerat, și cu atât mai puțin un frate în Cristos, care ani mulți i-a stat aproape ca secretar, și în urmă ca frate în apostolie.

Activitatea-i multilaterală o va aprecia la timpul său cu răgaz istoricul iscusit și nepreocupat.

Dela mine să vă mulțumiți, jalnici ascultători, cu acest trist prilej, ca să constatăm cu evanghelistul Ioan: «*Fericit cel mort întru Domnul... ca se odihnească de ostenele lui; iară faptele lui vor merge cu el*». (Apocal. XIV—13).

Da! Vor merge cu el, dară nu înseși faptele lui, ci — spre mângăierea noastră, a credincioșilor din mitropolie, — îl va însoți pe calea spre dreptul judecător numai vestea faptelor lui.

Iară înseși faptele, și mai ales frumoasele și nenumăratele lui așezăminte și instituțiuni bisericești și culturale, — întemeiate și întărite de el cu conlucrarea înțelepților săi sfetnici și împreună muncitori, pe cari i-a avut în decursul timpului, — rămân cu noi și ale noastre, ca să reverse înrăurirea lor binefăcătoare asupra tuturor credincioșilor sfintei noastre mitropolii.

Cât a trăit și a stat în fruntea bisericii noastre naționale, am avut cu toții convingerea, că în mâni probate și dibace este așezată cărna năi bisericii strămoșești; și în toate furtunile și vijeliile câte au trecut peste capul nostru și în cele din urmă 4 decenii, — am avut liniștea sufletească,

care ne-a susținut nădejdea de mai bine și ne-a dat puțința de-a progresa, atât pe terenul bisericesc, cât și pe cel cultural și economic.

Deci cu drept cuvânt pot exclama cuvintele atât de potrivite, cari, — dacă nu le-ar fi scris sf. Ieronim cu multe veacuri înainte, — ai crede, că s'au întocmit anume din tristul incident al morții mitropolitului nostru: «*Fericit arhipăstorul* — zice sf. Ieronim — *carele în timpul vijeliei mondiale ne-a fost stâlp puternic bisericeii*». — (Hieronym, în Psalm. 58.)

Acum însă căma bisericii, cărja arhipăstorească, i-a căzut din mână. Preavrednicul nostru Mitropolit se desparte pentru vecie de noi, dară ne lasă tuturor scumpă moștenire exemplara lui iubire de muncă, dragostea de biserică, neam și patrie, credința pecetluită cu atâtea jertfe recente a poporului român din patrie către gloriosul nostru Impărat și Rege Francisc Iosif I. și legiuirea sa casă habsburgică, și mai presus de toate cultivarea și propoveduirea cuvântului Domnului, carele singur rămâne în veci.

Cuvine-se deci, că acum la despărțire să-i mulțumim, pentru că vreme îndelungată ne-a fost pilda vie a acestor frumoase virtuți bisericești și cetățenești, precum și pentru averea de ¼ milion testată bisericeii acum la moartea sa.

Folosesc ocazia, când mă aflu în fața atâtor ostași români, a multumi cu omagială supunere Maiestății Sale preabunului și bătrânului nostru Monarh, pentru că și din acest trist incident nu și-a uitat de noi, ci pe calea cancelariei sale de curte ni-a trimis cuvinte de consolare, cari servesc spre mare mângâiere, nu numai multimei credincioșilor aici cu fața, ci întregului său credincios popor român din patrie. Cu patriotică stimă mulțumim și înaltului guvern, nu numai pentru cuvintele de condolență, ci și pentru întreg sprijinul, ce i l-a dat în timpul lungii sale Arhipăstoriri întru conducerea bisericeii și a credincioșilor ei.

Mulțumită și înalților reprezentanți militari, în frunte cu E. Sa generalul comandant Matanovits, care în fruntea ostașilor români a ținut să iee parte la aceasta slujbă specială. Bine ați făcut, iubiiți ostași, că ați venit se depuneți și voi o lacrimă pe sicriul vladicului vostru, căci și el mult v'a iubit. Când a auzit trimbița, care vă chema la împlinirea datoriei către tron și patrie, — deși bătrân și bolnav, — nu s'a putut răbda, ci în curs de septămâni întregi a venit în această biserică și însuși a ținut slujbe și a în-suflețit cu cuvintele sale pe toți câți plecau rând pe rând pe locul de onoare. Iară veștile, ce ne veniau despre faptele de vitejie ale ostașilor români erau nu numai fala eroilor, cari le-au îndeplinit, ci și mândria noastră a tuturor, a poporului ai cărui fii sunteți.

Incheind cuvântul meu, ochi-mi sufletești pare-că văd sufletul înaltului nostru repausat, cum — stând cu încrederea slugii bune și credincioase, care a sporit talanții, înaintea porților ceriului — se roagă de puterile cerești zicând: «*Deschideți-mi mie porțile dreptății, ca se intru și se aduc mulțumită Domnului*» (Psalm. 118—19) pentru toate câte mi-a făcut mie și bisericeii mele în timpul arhipăstoriei cu care m'a distins.

Să ne rugăm și noi, ca preamio-
lostivul Dumnezeu să-i asculte cere-
rea și să-l odihnească cu dreptii săi;
iară pe noi și biserica noastră mai
ales în aceste zile grele să ne iee sub
scutul său, să nu ne părăsească, să
ne scape din viforul cumplitelor în-
cercări de acum și să ne povățuiască
spre limanul mântuirii, acum și puru-
rea și în vecii vecilor. Amin.

Coroanele depuse pe sicriu.

Pe sicriul fericitului în Domnul, Arhiepiscopului și Mitropolitului Ioan Mețianu au fost depuse o mulțime de coroane care de care mai frumoase.

1. În primul rând trebuie să amintim pe cele două depuse din partea familiei cu inscripția, «*Neuitatului nostru tată, — Iancu, Eugeniu și Elena*», dusă până la mormânt înaintea carului mortuar de preoții G. Hamsea și C. Proca.

2. Cu inscripția: «*Iubitului nostru socru și moș, — Nicolae, Ioan, Miți, Florica*».

3. A casei magnaților, cu inscripția, pe funtă în colorile țării: «*Magyar ország gyűlés Főrendiháza, — kegyelete jelélül*».

4. A Preasfinției Sale, Episcopului Ioan din Arad, cu inscripția: «*Devotatul episcop Ioan I. Papp, — Mitropolitului Ioan Mețianu*».

5. A Preasfinției Sale, Episcopului Dr. E. Miron Cristea, cu inscripția: «*Neuitatului frate mai mare în apostolie, — Episcopul Miron*».

6. A consistorului mitropolitan, cu inscripția: «*Veneratului seu president Ioan, Mitropolit, — Consistorul mitropolitan*».

7. A consistorului arhidiecezan, cu inscripția: «*Prezmeritatului și Preavrednicului Arhiepiscop-Mitropolit Ioan Mețianu, — Consistorul arhidiecezan*».

8. A consistorului din Arad, cu inscripția: «*Mitropolitului Ioan Mețianu, — Recunoscătorul consistor din Arad*».

9. A consistorului eparhial din Caransebeș cu inscripția: «*Mitropolitului Ioan*».

10. A comitetului executiv al partidului național român cu inscripția pe funtă tricoloră română: «*Marelui Arhieru Ioan, — Partidul Național Român*».

11. A ilustrei familii de Mocsonyi din Bulciu și Căpălăș, cu inscripția: «*Marelui Arhieru. Preavrednicului Mitropolit Ioan Mețianu, distins prelat în veci regretat*».

12. A orașului Sibiu: «*Distinsului cetățean*».

13. Societatea bisericească jubilară din Viena: «*Marelui Arhipăstor*».

14. A Seminarului Andreian: «*Arhiepiscopului-Mitropolit Ioan Mețianu*».

15. A elevilor Seminarului Andreian, cu inscripția: «*Preabunului nostru părinte*».

16. A societății academice Petru Maior din Budapesta: «*Neuitatului nostru părinte, Membrului ei onorar și fondator*».

17. A preoțimei tractului Bran cu inscripția: «*Inteleptului și energicului fost protopresbiter*».

18. A sinodului protopopesc al Branului, cu inscripția: «*Distinsului fost president*».

19. A reuniunii femeilor române din Zernești: «*Inaltului său patron*».

20. A credincioșilor bisericeii ort. române din Pricaz, cu inscripția: «*Marelui nostru Arhieru Ioan*».

21. A bisericeii sfântul Nicolae din Brașov: «*Marelui Arhiepiscop și Mitropolit Ioan Mețianu*».

22. A reuniunii femeilor române pentru înfrumșetarea bis. rom. gr. ort. din Brașovul vechiu: «*Memoriei distinsului și preazelosului Arhiepiscop și Mitropolit Ioan Mețianu*».

23. A fiilor sufletești din Zernești: «*Fostului mare păstor sufletesc*».

24. A școalelor centrale gr. ort. române din Brașov: «*Marelui Arhiepiscop și Mitropolit Ioan Mețianu*».

25. A bisericeii și reuniunii femeilor române din Feldioara: «*Marelui Mitropolit Ioan Mețianu*».

26. A reuniunii române agricole din comitatul Sibiului, cu inscripția

«*Vrednicului ei membru fondator, Escelenței Sale I. Mețianu*».

27. A reuniunii sodalilor or români din Sibiu cu inscripția: «*Preabunului patron, Escelenței Sale, I. Mețianu, în semn de venerațiune*».

28. Una cu inscripția: «*Marelui protector și binefăcător, — Nepoții recunoscători Ioan și Aurelia*».

29. A familiei Proca, cu inscripția: «*Bunului Părinte*».

30. A familiei Dr. Piso, cu inscripția: «*Escelenței Sale, Inaltpreasfințitului Mitropolit Ioan Mețianu*».

31. A doamnei Emilia Dr. Rațiu, cu inscripția: «*Nobilului Arhiepiscop, profundă pietate. Emilia Dr. Rațiu*».

32. A familiei Vlaicu, cu inscripția: «*Marelui Arhieru Mețianu, re-grete eterne*».

33. A familiei Dr. Oct. Russu, cu inscripția: «*Marelui și iubitului Arhieru*».

34. A familiei Dr. Ilie Beu, cu inscripția: «*Iubitului Mitropolit Ioan*».

35. A protopresbiterilor Vasile Domșa și Jovian Mureșanu, cu inscripția: «*Neuitatului Arhiepiscop și Mitropolit Ioan Mețianu*».

36. A familiei Câmpeanu, cu inscripția: «*Neuitatului nostru binefăcător, Arhiepiscopului și Mitropolitului Ioan*».

37. A protopresbiteratului Sebeșului: «*Marelui Arhipăstor Ioan Mețianu*».

38. A familiei Martin Copony, cu inscripția: «*În semn de amicală venerațiune*».

39. Dela Dr. Emil Babeș, Budapesta și multe altele.

Pomana.

După terminarea înmormântării Arhiepiscopului și Mitropolitului Ioan Mețianu, peste 200 de persoane, în frunte cu Preasfințiile Lor, Episcopii Ioan și Miron, și anume, membrii familiei, dignitari bisericești, asesori consistoriali, protopresbiteri, deputați sinodali, preoți, etc. s'au întrunit în sala seminarului Andreian, unde s'a dat «pomana» obicinuită. A fost o solemnitate tristă, la care fiecare era ocupat cu durerile sale proprii și cu grija pentru viitorul bisericeii noastre mult cercate.

La hotelul «Europa» s'a dat apoi «pomana» din partea familiei îndurate pe seama membrilor din deputațiunile reuniunilor de femei, în număr de 28, cari au luat parte la înmormântare, și tot familia a dat «pomana» și pe seama deputațiunilor compuse din țărani, din Zernești, Râșnov și de pe alte locuri.

Durerea comitatului.

Luni s'a ținut congregație în Sibiu, sub presidenția domnului comite suprem Walbaum. Înainte de a se intra în ordinea de zi, domnul comite suprem a înșirat în cuvinte călduroase meritele adormitului în Domnul, Arhiepiscopului și Mitropolitului ort. român Ioan Mețianu, trecut la cele eterne, a cărui viață a fost bogată, nu numai în ani, ci și în muncă neobosită, în împlinirea datorinței și în succese mari. A fost o figură distinsă a vieții noastre publice, un propoveditor al păcii, al iubirii de aproape, al cooperării împreună, al concordiei. Patria noastră a pierdut în el pe fiul ei credincios, totdeauna gata a-i aduce jertfe. Domnul comite suprem propune deci se fie eternizată memoria adormitului în Domnul în procesul verbal al ședinței și congregația să-și exprime durerea față de pierderea acestui valoros membru al ei prin sculare, ceea ce se întâmplă, după ce apoi se intră în ordinea de zi.

Telegrame adresate familiei.

La adresa membrilor familiei îndurate au sosit telegramele următoare de condolență:

Caransebeș. Dumnezeu să vă mângâie în marea durere ce ne-a ajuns pe toți. Episcopul Miron.

Brașov. Primiți espresiuinea celei mai sincere condolențe. Conte Mikes, comite suprem.

Brașov. Cu venerație adâncă față de reposatul teu tată, te rog exprimă familiei și bisericeii adânci condolențe. Servatius, vicecomite.

Bistrița. Deplângem alături cu ilustra Dvoastre familie, moartea multiubitului și marelui Arhieru, Inaltpreasfinției Sale, Domnului Mitropolit, cerând dela Dumnezeu trupului odihnă și a voastră posibilă mângâiere. Familia Dr. Pahone.

Alba-Iulia. Primiți adâncă condolență la moartea bunului Arhiepiscop și Mitropolit. Ioachim Fulea.

Budapesta. Cu nespuse durere pentru neașteptata moarte a părintelui vostru exprim cele mai sincere condolențe. Până la sfârșitul vieții mele mă voi ruga pentru sufletul marelui Arhieru, a cărui bunătate, înțelepciune și sfaturi părintești m'au crescut, ajutat în munca pentru neam. A totputernicului să vă mângâie. Dimitrie Birăuțiu.

Brașov. Dumnezeu să vă aline durerea la care iau parte Români din mitropolie. În veci pomenirea lui. Iosif Pușcariu.

Cohalm. Membrii direcțiunii dela «Economia», consternați de vestea tristă și neașteptată despre moartea Escelenței Sale, vă exprim sincere condolențe.

Caransebeș. Afaceri oficioase mă împedecă a da ultimul onor scumpului și mult regretatului teu tată, Mitropolitului nostru. Dumnezeu îl odihnească și pe voi vă consoleze. Drăgalina.

Brașov. Primiți espresia sincerei condolențe pentru trecerea din viață a marelui tată, pe care l'am venerat cu sinceritate. Binecuvântată să-i fie memoria. Dumnezeu să vă mângâie. Familia Copony.

Zernești. Adânc întristați de trecerea la cele eterne a Escelenței Sale, vrednicului nostru Arhipăstor, iubitului Dvoastră tată, vă rugăm, primiți sincerile noastre condolențe. Familia inginer Jonica.

Brașov. Adânc atinși exprimăm sincere condolențe la decedarea veneratului cap bisericesc, distinsului vostru tată. Familia Dr. George Baiulescu.

Lipova. Pătrunși de profundă durere ne asociem la jalea adâncă a neamului românesc, a bisericeii ortodoxe și a familiei, cauzată prin moartea marelui mitropolit, bunului și nobilului vostru tată Ioan Mețianu. Rugăm pe Dumnezeu să ne trimită tuturor mângâiere și ajutorul seu în aceste zile grele. Protopopul Voicu Hamsea și familia.

Oradea-mare. Pentru pierderea dureră a adoratului părinte, marelui Arhieru, primiți espresia adânci condolențe. Familia Dr. Zigre.

Budapesta. Primiți sincere condolențe. Dr. Petru Ionescu.

Beiuș. Adânc întristat am primit vestea despre trecerea la cele vecinice a Escelenței Sale, marelui nostru Mitropolit Ioan și a preaiubitului vostru părinte. Neuitatului nostru adormit bunul Dumnezeu să-i deie odihnă lină, iar asupra îndurerei familiei să-și reverse toate darurile mângâierii creștinești. Dr. Ioan Poinar și familia.

Brașov. Esprimăm adânci condolențe la moartea veneratului Mitropolit Ioan Mețianu și ne asociem la marele doliu. Ma-iorul Benda și soția.

Brașov. Adânc impresionati de dureroasa veste, ne alăturăm cu sincere condolențe la doliul Dvoastre. Brediceanu și soția.

Zernești. Infiorați de cutremurul sufletesc ce a bătuit prin inima neamului și a bisericeii ortodoxe române din această țară, dar mai ales prin inimile Zerneștenilor, la vestea morții Mitropolitului Mețianu, învățătorii școlii primare române din Zernești, exprimându-ne condolențele depunem drept cunună împletită din ostenele noastre și din sentimentele noastre de mare venerațiune față de marele defunct, la casa consistorului suma de 100 cor. pentru orfelinatul din Sibiu. (Pană, Sperchez, Garoiu.)

Timișoara. Pierderea Escelenței Sale este a neamului întreg și a bisericeii române în aceste timpuri grele fără cărmuitor. Dumnezeu să mângâie și ocrotească pe toți ai sei. Dr. Aurel Cosma.

Budapesta. Profund emoționați deplângem și noi pierderea bunului nostru părinte și marelui Arhiepiscop și Mitropolit al bisericeii greco-orientale române din patrie. Vă rugăm, primiți sincerile condolențe. Familia Plopu. (Va urma.)

„PORUMBACEANA“

cassă de economii, societate pe acțiuni în Porumbacul-inferior.

takarék pénztár részvénytársaság Alsóporumbákon.

Convocare.

Domnii acționari ai cassei de economii „Porumbăceana“ societate pe acțiuni, conform §-lui 16 din statute se invită la

a XV-a adunare generală ordinară,

care se va ține în Porumbacul-inferior, la 27 Februarie st. n 1916 la 1 oră după amiază în edificiul școlii.

Obiectele:

1. Raportul anual al direcțiunii, bilanțul anului 1915, raportul comitetului de supraveghiere și votarea absoluturului pentru direcțiune și comitet.

2. Deciziune asupra împărțirii profitului curat.

3. Alegerea a 3 membri în direcțiune pe 6 ani conf. §-lui 28 din statute.

Domnii acționari, cari voesc a participa la adunarea generală în persoană sau prin plenipotențiar, în sensul §-lui 17 din statute, sunt rugați a-și depune acțiunile, eventual dovezile de plenipotență cel puțin cu o zi înainte de adunare la cassa societății pe lângă revers.

Acțiunile se pot depune și la institutele „Albina“ Sibiu, „Furnica“ Făgăraș, „Olteana“ Viștea-inferioară și „Cassa de păstrare“ Săliște până inclusive 23 Februarie, iar reversele sunt a se înainta până în 26 Februarie st. nou.

Porumbacul-inferior, 6 Februarie 1916.

Direcțiunea.

(16) 1-1

Bilanț la 31 Decembrie 1915.

Active—Vagyon. Mérlegszámla 1915 évi december hó 31-én. Pasive—Teher.

Active—Vagyon.		Mérlegszámla 1915 évi december hó 31-én.		Pasive—Teher.	
	K	f		K	f
Cassa în număr — Készpénz	23,768	17	Capital soc. 1200 acții à K 100 — Részvénytőke 1200 részv. à 100 K	120,000	—
Cambii de bancă — Leszámitolt váltók	378,005	—	Fondul de rezervă — Tartalék alap	70,564	32
Imprumuturi ipotecare — Jelzálog kölcsönök	98,632	—	Fondul de penziuni — Nyugdíj alap	7,995	75
Imprumuturi pe obligațiuni cu cavenți	—	—	Depuneri spre fructificare — Takarék betétek	419,804	33
Kötvény kölcsönök	18,091	—	Interese transitoare anticipate — Átmeneti kamatok	5,845	69
Efecte — Érték papirok	6,233	50	Scopuri de binefaceri — Jótékony alap	1,915	76
Debitori — Adósok	111,211	32	Dividende neridicate — Fel nem vett osztalék	360	—
Interese transitoare restante — Hátralékos átmeneti kamatok	—	3,500	Creditori — Hitelezők	756	83
Mobiliiar — Felszerelés	369	99	Profit curat — Tiszta nyereség	12,531	31
după amortizare de 10%	—	—			
10% leirás után	33	99			
	639,773	99		639,773	99

Contul profit și pierdere.

Debit—Tartozik. Nyereség és veszteség számla. Credit—Követel.

Debit—Tartozik.		Nyereség és veszteség számla.		Credit—Követel.	
	K	f		K	f
Interese: — Kamatok:			Interese: — Kamatok:		
la depuneri spre fructificare — betétek után	21,690	60	dela cambii escontate — leszámitolt váltók után	15,763	07
de reescont — visszeszámitolt váltók után	3,053	23	dela imprumuturi ipotecare — Jelzálog kölcsönök után	9,197	20
Spese: — Költségek:			dela imprumuturi pe obligațiuni cu cavenți — Kötelezvény után	1,715	97
Spese de birou — Irodai költségek	930	19	dela efecte — Érték papirok után	2,175	75
Salarii — Fizetések	4,143	—	de intârziere — Késélelmi kamatok	22,107	84
Chirie — Házbér	250	—	Provizioni și taxe — Jutalékok és díjak	558	05
Competințe de timbru — Bélyeg illetékek	73	48			
Contribuție: — Adók:					
directă — egyenes	4,722	25			
10% după int. depun. spre fruct. — 10% betéti kamataz	2,162	88			
10% amortizare din mobiliiar — 10% leirás a felszerelés szám	—	36			
99					
Profit curat — Tiszta nyereség	—	12,531			
				49,593	88

Porumbacul-inferior, 7 Februarie 1915. — Alsóporumbákon, 1915. február hó 7-én.

Comitetul de supraveghiere: — A felügyelő bizottság:

Ioan Marinescu m. p. viceprez. și cassar. — alelnök és pénztárnok. Dimitrie Mandea m. p. Gheorghe Comșia m. p. S. Silca m. p. Ioan Stochița m. p. Lazăr Stochița m. p. Ilie Stochița m. p.

S'au revăzut și s'au aflat în consonanță cu cărțile purtate în deplină ordine. — Felülvizsgálatott és a teljes rendben vezetett könyvekkel összehangzónak találtatott.

Porumbacul inferior, 6 Februarie 1916. — Alsóporumbákon, 1916 február hó 6-én.

Comitetul de supraveghiere: — A felügyelő bizottság:

Ioan Dejenariu m. p., prezident. Ioan Căndea m. p. Ieronim Spornic m. p. Simeon Grădinaru m. p.

Recuizite de scris se pot procura de la **Librăria arhidiecezană**

Redactor responsabil Teodor V. Păcățian.

„TURNU-ROȘU“

cassă de economii, societate pe acțiuni în Boița.

takarékpenztár részvénytársaság Bojczán.

Convocare.

Domnii acționari ai Cassei de economii, societate pe acțiuni „Turnu-Roșu“ în Boița, se invită prin aceasta în virtutea §-ului 18 al statutelor societății la

a XII-a adunare generală ordinară,

care se va ține în Boița, la 28 Februarie st. n. 1916, la 10 ore a. m. în localul societății.

Obiectele:

1. Raportul direcțiunii și al comitetului de supraveghiere privitor la bilanțul societății cu finea anului 1915.

2. Propunerea direcțiunii și a comitetului de supraveghiere referitor la distribuirea profitului curat și darea absoluturului.

3. Alegerea a 3 membri în direcțiune pe timp de 6 ani.

4. Alegerea a 2 membri în comitetul de supraveghiere pe 1 an.

Boița, 7 Februarie, 1916.

Direcțiunea.

(15) 1-1

Contul Bilanț cu 31 Decembrie 1915.

Activa—Vagyon. Mérleg számla 1915. év. dec. hó 31-ével. Pasiva—Teher.

Activa—Vagyon.		Mérleg számla 1915. év. dec. hó 31-ével.		Pasiva—Teher.	
	K	f		K	f
Cassa în număr — Pénztári készlet	6,605	22	Capital de acții — Részvénytőke	20,000	—
Cambii escontate — Leszámitolt váltók	45,554	66	Depuneri spre fructificare — Gyümölcsöző betétek	68,907	34
Imprumuturi ipotecare — Jelzálog kölcsönök	26,345	—	Fond de rezervă — Tartalék alap	4,588	38
Imprumuturi pe obligațiuni — Kötvény kölcsönök	4,600	—	Fond de binefaceri — Jótékonyzélú alap	223	46
Acțiuni — Részvények	1,000	—	Diverse — Különbélek	886	70
Interese transitoare restante — Hátralékos átmeneti kamatok	6,577	—	Dividendă neridicată — Fel nem vett osztalék	270	—
Cont curent — Folyó számla	6,170	17	Interese transitoare anticipate — Előlegzett átmeneti kamatok	348	—
Mobiliiar — Felszerelés	160	—	Profit curat — Tiszta nyereség	2,318	17
Amortizare — Leirás	20	—			
				96,992	05

Contul Pierdere și Profit.

Spese—Kiadások. Nyereség és veszteség számla. Venite—Bevételek.

Spese—Kiadások.		Nyereség és veszteség számla.		Venite—Bevételek.	
	K	f		K	f
Interese de cont curent — Folyó számlai kamataz	665	—	Interese de escont — Leszámitolt váltók utáni kamatok	6,207	15
Interese de depuneri — Betéti kamatok	3,496	54	Interese ipotecare — Jelzálogos kamatok	2,076	68
Contribuție directă — Allami adó	1,107	34	Interese de imprumuturi pe obligațiuni — Kötvény kölcsön kamatok	692	10
Spese — Kiadások	296	40	Competință de serie — Irási illeték	71	—
Remunerațiune — Jutalmak	967	38	Provizioni — Jutalékok	135	58
Marce de prezentă — Jelenléti díjak	330	—			
Porto — Posta költségek	1	58			
Profit curat — Tiszta nyereség	2,318	17			
				9,182	41

Boița, la 31 Decembrie 1915. — Boicza, 1915. évi december hó 31-én.

Direcțiunea: — Az igazgatóság:

Ioan Druhora m. p. George Comșia m. p. prezident. — elnök. Ioan Stoica Bobeșiu m. p. Vasile Cloaje m. p. Ioan Căndea m. p.

Confrontând aceste conturi cu registrele principale și auxiliare le-am aflat în regulă. — Jelen számlákat megvizsgálván, a fő- és segédkönyvekkel összehangzásban találtuk.

Boița, în 7 Februarie 1916. — Boicza, 1916 évi február hó 7-én.

Comitetul de supraveghiere: — A felügyelő bizottság:

Frangu Constantinescu m. p., prezident. — elnök. Ioan Șt. Cocă m. p.

La **Librăria arhidiecezană, Sibiu**, se află de vânzare editura proprie:

EVANGELIA

legătură foarte fină în catifea, culoare bordo, cu patru evangeliști în față și la mijloc restignirea, tot aceeași și în dos, foile aurite, cu copcii, în o frumoasă cutie de păstrat **150 cor.**

Acceiaș legătură cu patru evangeliști, restignirea la mijloc, iar în dos cu patru nasturi și la mijloc restignirea, foile aurite, cu copcii, în o frumoasă cutie de păstrat **135 cor.**

Acceiaș legătură, în față cu patru evangeliști și la mijloc restignirea, iar în dos cu patru nasturi și la mijloc cu o cruce, foile aurite, cu copcii, în o frumoasă cutie de păstrat **100 cor.**

Evangelia legată în piele Chagria pe ambele părți imprimăți evangeliștii și la mijloc restignirea, foile aurite, cu copcii, cu cutie de păstrat **38 cor.**

Evangelia legată în piele roșie, cu cadru aurit și la mijloc cu o cruce imprimată, foile colorate galben, cu copcii **27 cor.**

Editura și tiparul tipografiei arhidiecezane.